

Cum a folosit David cuvântul „justificare”

Prin citatul psalmistului David este posibil să se măsoare amploarea expresiilor „justificare” și „justificare”, rămâne că creștinii ar trebui să considere că moartea lor cu Hristos este sigură (Rom. 6: 2-3 și 7 și 11) și că , justificarea lor este, de asemenea, certă, deoarece cel care este mort este, de asemenea, justificat.

Cum a folosit David cuvântul „justificare”

„Împotriva ta, împotriva ta, am păcătuit și am făcut ce este rău înaintea ta, ca să fii îndreptățit când vorbești și curat când judeci”. (Psalmul 51: 4)

Cuvântul „îndreptățit” este folosit de psalmistul David pentru a informa cititorii săi că Dumnezeu este drept (îndreptățit). Deoarece psalmistul știe că Dumnezeu este drept, acest lucru îl motivează pe psalmist să-și recunoască starea. Astfel, se pare că cuvântul „justificat” (care declară corect) se aplică doar la ceea ce este adevărat în esență.

Pare a fi redundant, dar nu este: David declară că Dumnezeu este doar pentru că El este cu adevărat drept și nu pur și simplu pentru că psalmistul înțelege că este așa.

Apostolul Pavel, declarând că „Dumnezeu este adevărat”, se bazează pe declarația regelui David, adică atunci când declarăm ceva care îl privește pe Dumnezeul nostru, suntem pe deplin conștienți că este adevărul, pentru că este ceea ce ne spune Scriptura.

„Cel care și-a acceptat mărturia a confirmat că Dumnezeu este adevărat” (Ioan 3:33)

Ajungem la un punct crucial: dacă apostolul Pavel folosește cuvântul „justificat” (declarând drept) pentru a exprima ceva despre creștini, această afirmație trebuie să fie și adevărată, adică să reflecte realitatea relevantă pentru creștini.

Nu există nicio modalitate de a declara că cineva este justificat fără ca acea persoană să nu fie efectiv corectă, adică creștinii au murit efectiv „Noi, care suntem morți pentru păcat ...”, și am fost declarați drepti „... pentru că cel care este mort este justificat de păcat”.

Când apostolul Pavel scrie că creștinii au fost declarați drepti, el nu face nicio referire la o amnistie, la o achitare sau la o concesiune, sau să ia în considerare sau să facă să creadă. Pavel face trimitere la ceva care este plin de toate: cel care este mort este justificat.

Oricine nu este creștin nu respectă această afirmație, deoarece este sigur că nu a murit pentru păcat. Este posibil ca cineva care nu este inclus în pronumele primei persoane la pluralul Romani șase, versetul doi „Noi ...” (Rom. 6: 2), să primească afirmația că este drept? Nu! Pentru că? Pentru că această persoană nu este moartă pentru păcat!

Oricine nu este mort pentru păcat nu poate fi justificat (declarat drept), deoarece o astfel de afirmație nu ar fi adevărată.

Nu există nicio modalitate de a aplica cuvântul „îndreptătit” celor care nu au murit, întrucât oricine este născut din carne nu este adevărat „... și orice om mincinos, așa cum este scris” (Rom. 3: 4).

Toți oamenii născuți din Adam nu sunt adevărați, dar Dumnezeu este adevărat.

Condiția celui care nu este în Hristos este o minciună, spre deosebire de Dumnezeu, care este adevărat „Dar dacă adevărul lui Dumnezeu iese în evidență pentru gloria mea datorită minciunii mele ...” (Rom. 3: 7).

Citând Psalmul 51, versetul 4, apostolul Pavel stabilește parametrul necesar pentru a înțelege întinderea cuvântului „justifica” atunci când este folosit de el.

Apostolul Pavel folosește cuvântul „justifica” doar pentru ceva care este categoric adevărat. Dacă ar exista o umbră de îndoială sau o posibilitate ca cel care este mort să nu fie justificat înaintea lui Dumnezeu, atunci Pavel nu ar folosi cuvântul „justifica”.

Este adevărat că „justificarea” nu se referă la o conduită divină condescendentă în declararea unei persoane nedrepte ca fiind cineva drept.

Este posibil ca Dumnezeu, care este adevărat, să declare drept o persoană nedreaptă? Vom concluziona într-un alt mod: Dumnezeu nu-l justifică pe cel care este viu la păcat.

Întrucât, prin citatul psalmistului David, este posibil să se măsoare amploarea expresiilor „justificare” și „justificare”, rămâne că creștinii ar trebui să considere moartea lor cu Hristos ca fiind sigură (Rom. 6: 2-3 și 7 și 11) , și că, în același mod, justificarea lor este certă, deoarece cel care este mort este, de asemenea, justificat.

Dacă Pavel le recomandă creștinilor să își asume în mod eficient condiția de a fi morți pentru păcat (Rom. 6:11), este pentru că trebuiau să fie conștienți că erau deplin îndreptățiți înaintea lui Dumnezeu „Prin urmare, fiind îndreptățiți prin credință ...” (Rom. 5: 1) .

Creștinii sunt chiar înaintea lui Dumnezeu din următoarele motive:

1. Dumnezeu ne justifică „Dumnezeu ne justifică” (Rom. 8:32);
2. Avem pace cu Dumnezeu, dovezi reale că am fost îndreptățiți prin credință „Prin urmare, fiind îndreptățiți prin credință, avem pace cu Dumnezeu, prin Domnul nostru Iisus Hristos” (Rom. 5: 1) și;
3. Nu există o condamnare pentru cei care sunt în Hristos Isus, pentru că am fost pe deplin îndreptățiți „Prin urmare, acum nu mai există nici o condamnare pentru cei care sunt în Hristos Isus ...” (Rom. 8: 1).

Nu există nicio justificare pentru cei care cântăresc condamnarea asupra lui. Nu este justificat cine este încă în dușmănie cu Dumnezeu. Nu este justificat cine nu se încrede în Dumnezeu, cine îl poate justifica.

Dacă o persoană nu crede în ceea ce Dumnezeu a prevăzut deja pentru mântuirea gratuită, rămâne că acea persoană nu crede în Hristos Isus, deoarece toate aceste binecuvântări au fost oferite pe cruce.

Apostolul demonstrează că numai cei care sunt efectiv morți pentru păcat sunt justificați și recomandă creștinilor să fie conștienți de această condiție (Rom. 6:11).

Doar cei care au fost răstigniți împreună cu Hristos, plantați cu El, îngropați prin botez în moarte și care au înviat împreună cu El, sunt îndreptățiți.